Abram i Sara uczą się czekać

Początki wiary i patriarchowie • Rdz 12:1–9; 18:1–15

Myśl przewodnia

Zaufanie i cierpliwość pomagają przejść przez niepewne sytuacje.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Biblia opowiada, że Abram, później nazwany Abrahamem, miał wyruszyć w drogę do kraju, który Bóg mu wskaże. Nie znał wszystkich szczegółów podróży. Wyruszył wraz z rodziną.

Z czasem Bóg ponawiał wobec Abrahama obietnicę potomstwa i błogosławieństwa. Abraham i Sara długo czekali na syna. Kiedy Sara usłyszała nową zapowiedź, była zaskoczona i się roześmiała.

Historie o wierze często mówią o ludziach, którzy czegoś nie rozumieją od razu. Można pytać, zastanawiać się i szukać odpowiedzi. Dorośli też nie zawsze wiedzą, co przyniesie przyszłość.

Bóg wezwał Abrahama do drogi, a znacznie później Abraham i Sara usłyszeli zapowiedź narodzin syna. W Biblii są to różne momenty. Sara zareagowała zdziwieniem. Możemy zadawać pytania, kiedy trudno nam coś zrozumieć.

Każda rodzina żyje inaczej. Opowieść Abrahama i Sary jest szczególną historią z Biblii, a w codziennym życiu cierpliwość okazujemy na różne sposoby: ćwiczymy nowe umiejętności, czekamy na swoją kolej i towarzyszymy innym.

Cele lekcji

• Rozpoznaje drogę i czekanie jako dwa wątki opowieści.

• Wie, że Abraham i Sara otrzymali szczególną obietnicę.

• Rozróżnia cierpliwość od biernego oczekiwania na wszystko.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Czy Abraham od razu otrzymał wszystko, co zostało mu obiecane?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Zadaj pytanie: „Co zabrałbyś na bezpieczną podróż z rodziną?”.

Opowiadanie biblijne — 7 min

Lektura Rdz 12:1–9; 18:1–15. W poprzednich spotkaniach uczyliśmy się o obietnicy danej wszystkim żywym stworzeniom. Teraz śledzimy obietnicę skierowaną do konkretnej rodziny.

Porządkowanie wydarzeń — 6 min

Pokaż trzy plansze: wyjście w drogę, czekanie na obietnicę, rozmowa z gośćmi. Ustalcie poprawną kolejność na podstawie Rdz 12 i 18.

Ćwiczenie z kartą — 9 min

Dzieci układają ścieżkę z papierowych strzałek między domem a namiotem. Dodają do niej symbol cierpliwości. Na karcie rysują, jak można zająć czas czekania.

Wspólny wniosek — 4 min

Poproś o przykład z życia: „Kiedy warto cierpliwie się uczyć?”.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż trzy etapy życia Abrahama i Sary według wybranych ilustracji.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy Abraham znał wszystkie szczegóły?

Nie; tekst podkreśla, że miał wyruszyć do wskazanej mu ziemi.

Jak zachowała się Sara przy zapowiedzi syna?

Roześmiała się, będąc zaskoczoną.

Czy wolno mieć pytania?

Tak. Pytania pomagają rozumieć.

Czy Abraham od razu otrzymał wszystko, co zostało mu obiecane?

Nie; w opowieści upływa długi czas.

Pomoce dydaktyczne

- rysunki podróży i namiotu
- papierowe strzałki i karton
- kredki
- Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Rdz 12 i 18 opisują różne etapy dziejów Abrahama i Sary. Nie sprowadzaj wiary do oczekiwania, że każde osobiste życzenie zostanie spełnione. | Uzupełnienie IV: Rdz 12 ukazuje wyruszenie Abrahama, a Rdz 18 późniejszą zapowiedź syna i reakcję Sary. Nie łącz tych scen w jedno wydarzenie. Nie przedstawiaj niewypełnionych życzeń dziecka jako skutku braku wiary ani nie obiecuj, że każda prośba doczeka się spełnienia.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- W Rdz 12 bohater nosi imię Abram, a w Rdz 18 występuje jako Abraham; zmianę imienia opisuje Rdz 17:5. Podobnie Saraj otrzymuje imię Sara (Rdz 17:15).
- Rdz 12:1–3 zawiera wezwanie, obietnicę ziemi, potomstwa i błogosławieństwa dla rodzin ziemi; nie sprowadzaj całości do oczekiwania na dziecko.
- Rdz 18:1–15 opisuje przyjęcie gości, zapowiedź syna i śmiech Sary. W Rdz 21 zostaje opowiedziane o narodzinach Izaaka.
- Hbr 11:8–12 jest późniejszą interpretacją postawy Abrahama i Sary. Odmienny cel literacki opowiadania z Rodzaju i Listu do Hebrajczyków warto uwzględnić.
- Obietnica potomstwa dotyczy tych konkretnych postaci. Nie wolno obiecywać dzieciom ani ich rodzinom, że każda prośba o potomstwo lub zdrowie spełni się w oczekiwany sposób.

• Nie używaj historii do nakłaniania dzieci, by wyruszały gdziekolwiek bez opieki lub ufały obcym, którzy powołują się na religię.

• Traktuj z wyczuciem doświadczenia niepłodności, utraty bliskich, rozłąki i przeprowadzki. Nie nakłaniaj dzieci do bezkrytycznego posłuszeństwa osobom podającym się za wysłanników Boga.

• Rdz 12 i 18 opisują różne etapy dziejów Abrahama i Sary. Nie sprowadzaj wiary do oczekiwania, że każde osobiste życzenie zostanie spełnione.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Rdz 12 ukazuje wyruszenie Abrahama, a Rdz 18 późniejszą zapowiedź syna i reakcję Sary. Nie łącz tych scen w jedno wydarzenie. Nie przedstawiaj niewypełnionych życzeń dziecka jako skutku braku wiary ani nie obiecuj, że każda prośba doczeka się spełnienia.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o różnicy między obietnicą, życzeniem i planem.